

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΑΡΧΑΙΩΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ Β' ΛΥΚΕΙΟΥ

Κυριακή 22 Δεκεμβρίου 2013

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ:

Α. Επομένως, δεν πρέπει, κύριοι βουλευτές, από την εξωτερική του εμφάνιση μόνο ούτε ν' αγαπάτε ούτε να μισείτε κανένα, αλλά να εξετάζετε τα έργα του και απ' αυτά να τον κρίνετε γιατί πολλοί βέβαια αν και μιλούν λίγο και ντύνονται σεμνά, έχουν γίνει πρόξενοι μεγάλων συμφορών, άλλοι όμως που αδιαφορούν γι' αυτού του είδους τα πράγματα, έχουν κάνει σ' εσάς πολλές και μεγάλες ευεργεσίες.

Και κατάλαβα, κύριοι βουλευτές, τώρα ότι μερικοί αγανακτούν εναντίον μου, επειδή αν και ήμουν νεότερος, επιχειρήσα να μιλήσω στη συνέλευση του λαού. Εγώ βέβαια την πρώτη φορά αναγκάστηκα να αγορεύσω για τις ατομικές μου υποθέσεις, έπειτα όμως και ο ίδιος νομίζω ότι έδειξα φιλοδοξία μεγαλύτερη απ' αυτή που έπρεπε, από τη μια μεριά βέβαια γιατί θυμήθηκα ότι οι πρόγονοί μου καθόλου δεν είχαν πάψει να ασχολούνται με την πολιτική.

Β1. Στο απόσπασμα αυτό υπάρχουν πολλές αντιθέσεις με τις οποίες ο Μαντίθεος επισημαίνει ότι η ουσία της δοκιμασίας δεν είναι η εξωτερική εμφάνιση του δοκιμαζομένου, αλλά οι πράξεις του και η προσφορά του απέναντι στην πόλη. (απ' ὄψεως ≠ ἐκ τῶν ἔργων). Εξάλλου τα φαινόμενα πολλές φορές απατούν. Πολλοί προσπαθώντας να παραπλανήσουν το λαό ντύνονται και μιλούν κόσμια και με ευπρέπεια, ενώ με τις πράξεις τους γίνονται υπαίτιοι μεγάλων συμφορών για την πατρίδα. Αντίθετα άλλοι που παραμελούν την εξωτερική τους εμφάνιση έχουν ωφελήσει την πατρίδα. (πολλοὶ μὲν ≠ ἕτεροι δὲ, μικρὸν διαλεγόμενοι καὶ κοσμίως ἀμπεχόμενοι ≠ μεγάλων κακῶν αἰτιοὶ γεγόνασιν, τοιοῦτων ἀμελοῦντες ≠ πολλὰ κάγαθὰ ὑμᾶς εἰσιν εἰργασμένοι.)

Πρόκειται για την αντίθεση ανάμεσα στο «είναι» και στο «φαίνεσθαι». Το επιχείρημα του Μαντίθεου ενισχύεται από τη σύγκριση - αντίθεση ανάμεσα στο

συναίσθημα που εκφράζεται με τα απαρέμματα «φιλεῖν, μισεῖν» και στη λογική που εκφράζεται με το απαρέμματο «σκοπεῖν». Οι βουλευτές λοιπόν, πρέπει να αξιολογούν με βάση τη λογική κρίνοντας από τα έργα και την προσφορά στην πατρίδα, όχι με το συναίσθημα επηρεασμένοι από την εξωτερική εμφάνιση.

B2. Ο Μαντίθεος στον επίλογο του έργου προσπαθεί να αναιρέσει ένα ακόμα στοιχείο από το κατηγορητήριο. Αναφέρει, λοιπόν πως κάποιοι οργίζονται εναντίον του γιατί, αν και ήταν νεότερος, επιχείρησε να αγορεύσει στη συνέλευση του λαού. Αιτιολογεί τη στάση του αυτή δηλώνοντας με ειλικρίνεια πως ξεπέρασε τα όρια της ευπρέπειας από τη διάθεση και το ζήλο να μιμηθεί τους προγόνους του, οι οποίοι συνεχώς ασχολούνταν με τα κοινά για το καλό της πατρίδας τους. Έτσι και ο ίδιος δηλώνει πως υιοθέτησε έντονη πολιτική παρουσία και έμπρακτη φιλοπατρία. Επομένως με το να δείξει υπέρμετρη φιλοδοξία στην άσκηση των πολιτικών του καθηκόντων, θεωρούσε ότι ολοκληρωνόταν ο ίδιος πολιτικά και αποκτούσε κοινωνική υπόσταση («ἄμα μὲν τῶν προγόνων ἐνθυμούμενος, ὅτι οὐδὲν πέπαυνται τὰ τῆς πόλεως πράττοντες»).

Επίσης, συνδέει τη στάση του με τη συμπεριφορά και την αντίληψη των βουλευτών, οι οποίοι θεωρούν αξιόλογους άνδρες μόνο αυτούς που ασχολούνται με τα κοινά και είναι ενεργοί και υπεύθυνοι πολίτες. Επομένως, ο ίδιος προσπαθούσε να ανταποκριθεί στα αξιολογικά κριτήρια εκείνων, οι οποίοι ως εκφραστές του πνεύματος της πολιτείας, υπηρέτες και προστάτες του κοινού συμφέροντος παρακινούν με τη στάση τους τον κάθε πολίτη να ασχοληθεί με ζητήματα της πόλεως (« ἄμα δὲ ὑμᾶς ὄρων (τὰ γὰρ ἀληθῆ χρηὴ λέγειν) τοὺς τοιούτους μόνους <τινὸς> ἀξίους νομίζοντας εἶναι»).

B3. Σχολικό βιβλίο σελ. 10 «Η απόσταση αυτή διανύθηκε.....δικανικής ρητορείας».

B4. (α) επιμέλεια: ἀμελοῦντες
αίσθηση: ἠσθόμην
δόγμα: δοκῶ
έπαρση: ἐπαρθείη
έγκριση : κριταί

(β) εἰργασμένοι: οργανισμός
διατεθῆναι: θεσμός
πράττοντες: ἀπραγος
λέγειν: λεξικό
ἔχοντας: ευεξία

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΑΡΧΑΙΩΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ Β' ΛΥΚΕΙΟΥ

Κυριακή 22 Δεκεμβρίου 2013

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ:

Α. Εάν όμως κάποιος από εσάς στενοχωριέται, επειδή εμείς αφενός δεν έχουμε ιππείς, ενώ οι εχθροί έχουν πολλούς, θυμηθείτε ότι οι δέκα χιλιάδες ιππείς δεν είναι τίποτε άλλο παρά δέκα χιλιάδες άνθρωποι· γιατί εξαιτίας αλόγου από τη μία πλευρά στη μάχη κανείς ποτέ μέχρι σήμερα δεν πέθανε ούτε επειδή (αφού) δαγκώθηκε ούτε επειδή (αφού) κλωστήθηκε, οι άνδρες όμως είναι αυτοί που κατορθώνουν ό,τι γίνεται κατά τη διάρκεια των μαχών. Λοιπόν συγκριτικά με τους ιππείς εμείς πατάμε σε πολύ ασφαλέστερη βάση· γιατί αυτοί από τη μία πλευρά είναι μετέωροι πάνω στα άλογα και φοβούνται όχι μόνο εμάς, αλλά και το να πέσουν· εμείς από την άλλη πλευρά, επειδή βαδίζουμε στη γη, πολύ πιο ισχυρά θα χτυπήσουμε από τη μία, αν κάποιος πλησιάσει, πολύ περισσότερο θα πετύχουμε από την άλλη όποιον τυχόν θέλουμε. Σε ένα μόνο τομέα υπερτερούν οι ιππείς· είναι πιο ασφαλές σ' αυτούς να φεύγουν παρά σ' εμάς.

B1. α.

Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή
εἰσίν	ᾧσι(ν)	εἶησαν/εἶεν	ᾔντων/ ἔστων/ἔστωσαν	εἶναι	ᾧν /οὔσα /ὄν

β

Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική
ἐνεθυμήθης	ἐνθυμηθῆς	ἐνθυμηθείς	ἐνθυμήθητι

γ.

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

ἰππέως	τοῦ πολεμίου	ἄνδρός	ὀχήματος
ἰππεῖ	τῷ πολεμίῳ	ἀνδρί	ὀχήματι
ἰππέα	τόν πολέμιον	ἄνδρα	ὄχημα

ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

ἰππέων	τῶν πολεμίων	ἀνδρῶν	ὀχημάτων
ἰππεῦσι(ν)	τοῖς πολεμίοις	ἀνδράσι(ν)	ὀχήμασι
ἰππέας	τούς πολεμίους	ἄνδρας	ὄχηματα

B2. ὑμῶν: ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός, γενική διαιρετική στο «τις»

ἰππεῖς (το πρώτο): υποκείμενο στο ρήμα «οὐκ εἰσὶν»

ὑπὸ ἵππου: επιρρηματικός εμπρόθετος προσδιορισμός του ποιητικού αιτίου από τις παθητικές μετοχές «δηχθεῖς», «λακτισθεῖς»

πῶποτε: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρ. «ἀπέθανεν»

οἱ ποιοῦντες: επιθετική μετοχή με υποκείμενο το άρθρο της «οἱ» που λειτουργεί ως κατηγορούμενο στο υποκείμενο «οἱ ἄνδρες» μέσω του συνδετικού ρήματος «εἰσὶν»

ἐν ταῖς μάχαις: επιρρηματικός εμπρόθετος προσδιορισμός του χρόνου στο ρ. «γίγνηται»

τὸ καταπεσεῖν: έναρθρο απαρέμφατο, αντικείμενο στη μετοχή «φοβούμενοι»

μᾶλλον: επιρρηματικός προσδιορισμός του ποσού στο ρ. «τευξόμεθα»

μόνῳ: ονοματικός ομοιόπτωτος κατηγορηματικός προσδιορισμός στο «Ἐνὶ»

φεύγειν: τελικό απαρέμφατο που λειτουργεί ως υποκείμενο στην απρόσωπη έκφραση «ἀσφαλέστερόν ἐστιν»